

erhvervet, som herefter kan sige tak for hjælpen i form af en høj beskæftigelse og indtjening, også af fremmed valuta, til forbedring af hele vort lands levestandard.

Med disse bemærkninger skal jeg på Dansk Folkepartis vegne opfordre til at lytte til branchens fornuftige forslag.

Arne Melchior (CD):

Det sku' vær' så godt, og så' det faktisk skidt! Dette gamle refræn kunne godt stå som overskrift over dagens debat.

Det begyndte så godt den 3. februar i år, hvor vi, faktisk på CD's initiativ, sidste gang drøftede turisme her i Tinget og fik gennemført, at redegørelsen skulle komme i oktober. Det gjorde den også, og tak for det. Så skulle den kunne nå, stod der udtrykkeligt, at få indflydelse på finansloven for 2001, men det lykkedes ikke. Debatten i dag var godt nok i første omgang fastsat til den 17. november, men blev af uudgrundelige årsager udskudt til den 29. november. Men selv den 17. november ville altså have været for sent, så det gik bare ikke.

Som oplæg til ministerens redegørelse blev der nedsat en dialoggruppe. Det var et usædvanligt og ret smart initiativ, og dialoggruppen kom jo, som ministeren også understreger, med en enstemmig redegørelse, som derfor burde være så meget mere værdifuld. Men desværre kunne ministeren, regeringen, ikke stramme sig an til at lægge den til grund for ministerens redegørelse her til Tinget.

Ja, der er den nationale strategi, og den både køber vi gerne og er glade for, og vi tror også, den vil være gavnlige, men beløbsrammer, som der i vedtagelsen af 3. februar var tale om for de kommende år, dem leder man forgæves efter.

Til gengæld har man jo så fået, det må vi også kvittere for med tak, denne sammenligning med andre lande, som vi bad om i februar, og flere ordførere har jo været inde på det.

Denne redegørelse viser, at vi i forhold til sammenligningslandene, Sverige, Irland og Holland, sækker agterud i udviklingen. Det skal her ved erindres, at der er tale om et stigende marked i hele verden, og så går Danmark minsandten ned ad bakke i omsætning og i indtjening. Det er da trist, og jeg kan ikke rigtig forstå, hvad ministeren har den sætning i, der står i hendes redegørelse, at der i dansk turisme både er en del at glæde sig over og en del, der vækker bekymring.

Hvis jeg var minister, ville jeg altså være mest bekymret, og jeg kan ikke finde ret meget at glæde mig over, ud over at Danmarks Turistråd gør det godt og bruger de dem betroede penge fornuftigt, at brancherne gennemgående gør det godt, at turismen udvikler sig, også på et miljøbevidst og bæredygtigt grundlag, og der er jeg helt enig med hr. Ole Sohn og andre ordførere, der har fremhævet det. Så langt så godt. Men når resultatet skal skrives med rødt blæk under stregen, så er der altså ikke meget at glæde sig over, når andre kan gå frem, og når det er en forpligtelse i det mindste at følge med det stigende marked, med det voksende marked.

CD er derfor dybt skuffet over, at regeringen ikke har fulgt dialoggruppens anbefalinger. Jeg mener selv, at jeg var rundt og forhandlet, sludrede og kanvassed hos en lang række, herunder også indflydelsesrige og højtstående politikere. Det har altså heller ikke gavnet, og jeg må jo så gribe i egen barm over, at jeg ikke har været dygtig nok. Men når jeg konstaterer, at redegørelsen ikke er i overensstemmelse med en samlet turistbranchekreds' anbefalinger, så må man jo slutte, at der må være nogle interne rådgivere, som ikke har villet det sådan.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at CD jo ikke er dem, der plejer – og det ved ministeren udmærket – at kritisere finansministre, skatteministre eller erhvervsministre for at kradsede penge ind, for der skal være balance i regnskabet, nej, der skal være overskud i regnskabet. Det har den nuværende regering kunnet opvise i en årrække, og vi betaler pragtfuldt tilbage på udlandsgælden. Vi er heller ikke dem, der vil mindske indtægter eller øge udgifter på bekostning af goder, som befolkningen sætter stor pris på, og vi ved, at tingene koster penge. Så det er ikke for os en vane at kritisere regeringen for at kigge godt og grundigt på kronerne, før de gives ud, men her er der efter vor mening tale om direkte dårligt købmandskab.

Jeg har tidligere i de korte bemærkninger været inde på de 23 mia. kr. rene skatter og afgifter ud af en omsætning på 44 mia. kr. Dertil kommer valutaindtjeningen på denne så stærkt eksportorienterede branche, dertil kommer alle turismens øvrige værdier af kulturel art, mellemfolkelig forståelse osv. Så jeg mener, det er udpræget dårligt købmandskab, at man ikke tør tage chancen og vise, at nogle få hundrede millioner kroners investering kan give milliarder i resultat, altså en overskudsgrad, som næsten ikke kendes andre steder fra.